

Spegillinn í bréfinu

Lag og texti: Bubbi Morthens

Ég þekkti mann með þunna skel
hann segist þekkja þig svo vel.
Eitt sinn bauðstu honum faðminn
hann valdi nóttina fram yfir daginn.
Erfitt er að elska hann
leitandi aldrei fann
við olíuljós - gráan reyk
fróun í þeim göfuga leik.
Setti sitt líf að veði
með snjóinn upp að öxlum.

Þú sérð hann standa, horfa á
með sígarettu, augun blá.
Með brotnar brýr að baki sér
finnur ekkert lengur hér
nema hryggð í nýjum degi
sama hvað þú segir.
Hann stígur inn í skuggann
ekki lengur hægt að hugga hann.
Þú sérð hann þar sem hann stendur
með snjóinn upp að öxlum.

Þú hatar að sjá þreyttan mann
samt þig langar að kyssa hann.
Tárin niður kinnarnar
blóðið þýtur um æðarnar.
Hann situr við borðið, lotinn í herðum
minningar úr löngum ferðum.

Talar sjálfan sig í svefn

á speglinum kemst enginn í gegn
með snjóinn upp að öxlum.

Býður honum að ganga inn
strýkurðu burtu tár af kinn.

Býrð um rúmið föl á vanga

- í stoltinu reynir hann samt að hanga.

Þú hvíslar: Dyrnar eru opnar hér

ást mín fylgir alltaf þér.

Um stund þau stara á þig tryllt

augun sem síðan lokast stillt

og þú grefur snjóinn burtu frá hans öxlum.

Lagið má finna á eftirtöldum útgáfum

Bubbi - Kona (1985)